

רצח אריסטובולוס השלישי

"חג הסוכות התקרב [...] והוא [הורדוס] ושאר העם דעתם נתונה לשמחות, אולם הקנאה הפליגה אותו אפילו מתוך ימים טובים כאלה [...] כשעלה הבחור אריסטובולוס בן שבע - עשרה [...] לפי החוק להקריב את הקורבנות, והוא לבוש בגדי שרד של הכוהנים הגדולים ועשה את עבודת הקודש, דגול ביופיו וקומתו גבוה מכפי גילו, ומתוך קלסתר פניו נשקפת במידה רבה רוממות משפחתו, עבר את ההמון גל של חיבה אליו וזכר מעשיו של אריסטובולוס סבו חי (לפניהם) היו שמחים ונרגשים כאחד ושלחו אליו קולות של ברכות שנתערבבו בתפילות, באופן שחיבת ההמונים, נעשתה גלויה לעין. [...] למראה כל אלה החליט הורדוס להוציא לפועל את המזימה שזמם [...]

כשעבר החג סעד [הורדוס] ביריחו; אלכסנדרה היא שאירחה אותם שם, הוא [הורדוס] נהג חיבה בנער ומשכו לשתייה ללא חשש [...] ולעשות מעשי נערות כדי לשמחו.

ומאחר שמזג [האוויר] המקום חם מדי התאספו ויצאו כולם מהר [...] ועמו לידי הברכות הגדולות שהיו סביב החצר וציננו עצמם בחום הלוחט של צוהרי-יום.

תחילה הסתכלו בשוחים מבין העבדים והרעים [...] אחר כך נלווה [אליהם] גם הבחור והורדוס הוא שעורר [...] אותם מרעיו שנצטוו על כך, הכבידו עליו [על אריסטובולוס] חזרו והטבילו אותו בחשכה היורדת, כאילו דרך משחק, ולא הרפו מהשוחה עד שחנקוהו לגמרי.

כך נרצח אריסטובולוס ולא הגיע לשמונה עשרה שנים תמימות."

(יוסף בן מתתיהו (יוספוס פלביוס), קדמוניות היהודים, טו, 50-56)